

K J S

King James bibeln på svenska
[1 Korintierbrevet]

Kapitel 1

1 Paulus, kallad *till att vara* en Jesu Kristi apostel genom Guds vilja, och Sostenes *vår* broder,

2 Till Guds församling som är i Korint, till dem som är heliggjorda i Kristus Jesus, kallade *att vara* helgon, med alla som på varje plats åkallar vår Herres Jesu Kristi namn, både deras och vår:

3 *Vare* nåd åt er, och frid, från Gud vår Fader, och *från* Herren Jesus Kristus.

4 Jag tackar alltid min Gud för er, för Guds nåd som är given er av Jesus Kristus;

5 Att ni i alla ting har blivit rika av honom, i allt tal, och i all kunskap;

6 Såsom Kristi vittnesmål blev befäst i er:

7 Så att ni inte i någon gåva hamnar efter; i väntan på vår Herres Jesu Kristi ankomst:

8 Vilken också skall befästa er till slutet, *att ni må vara* oklanderliga på vår Herres Jesu Kristi dag.

9 Gud *är* pålitlig, av vilken ni blev kallade till hans Sons gemenskap, Jesus Kristus, vår Herre.

10 Nu ber jag er, bröder, genom vår Herres Jesu Kristi namn, att ni alla ska tala samma ting, och *att* det inte ska finnas uppdelningar bland er; utan *att* ni ska vara fullständigt förenade i samma sinne och i samma bedömning.

11 Ty det har berättats för mig om er, mina bröder, av dem *som* tillhör Kloes, att det finns tvister bland er.

12 Jag menar nu detta, att var och en av er säger, Jag är av Paulus; och jag av Apollos; och jag av Kefas; och jag av Kristus.

13 Är Kristus uppdelad? Blev Paulus korsfäst för er? Eller blev ni döpta i Paulus namn?

14 Jag tackar Gud att jag inte döpte någon av er, förutom Krispus och Gaius;

15 Att inte någon skulle säga att jag hade döpt i mitt eget namn.

16 Och jag döpte även Stefanus familj: utöver *dem*, vet jag inte om jag har döpt någon annan.

17 Ty Kristus sände mig inte för att döpa, utan för att predika evangeliet: inte med ords vishet, att inte Kristi kors skulle bli utan verkan.

18 Ty korsets predikan är dårskap för dem som förgås; men för oss som blir räddade är det Guds kraft.

19 Ty det är skrivet, Jag skall förgöra de visas vishet, och skall riva ner de förståndigas förstånd.

20 Var *är* den vise? Var *är* den skriftlärde? Var *är* den här världens debattör? Har inte Gud gjort den här världens vishet dåraktig?

21 Ty eftersom världen inte lärde känna Gud genom vishet, behagade det Gud, i Guds vishet, att genom predikandets dårskap rädda dem som tror.

22 Ty Judarna begär ett tecken, och Grekerna söker efter vishet:

23 Men vi predikar Kristus havande blivit korsfäst, för Judarna en stöttesten, och för Grekerna dårskap;

24 Men för dem som är de kallade, både Judar och Greker, *är* Kristus Guds kraft, och Guds vishet.

25 Ty Guds dårskap är visare än människor; och Guds svaghet är starkare än människor.

26 Ty ni ser er kallelse, bröder, hur inte många visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många förnäma, *är kallade*:

27 Utan Gud har utvalt världens idiotiska ting att de visa skulle komma på skam; och Gud har utvalt världens svaga ting att de ting som är mäktiga skulle komma på skam;

28 Och världens usla ting, och ting som är föraktade, har Gud utvalt, *ja*, och ting som inte är, att han skulle tillintetgöra ting som är:

29 Att inget kött skulle berömma sig i hans åsyn.

30 Utan av honom är ni i Kristus Jesus,

som av Gud är gjord för oss *till* vishet, och rättfärdighet, och heliggörelse, och återlösning:

31 Så att, såsom det är skrivet, Han som berömmar sig, låt honom berömma sig i Herren.

Kapitel 2

1 Och jag, bröder, när jag kom till er, kom inte med förträfflighet i tal eller vishet, förkunnande Guds vittnesmål för er.

2 Ty jag bestämde att inte veta någonting bland er, utom Jesus Kristus, och honom havande blivit korsfäst.

3 Och jag var hos er i svaghet, och i rädsla, och i stor bävan.

4 Och mitt tal och min predikan *var* inte med lockande ord av människors vishet, utan i Andens manifestation och i kraft.

5 Att er tro inte skulle stå i människors vishet, utan i Guds kraft.

6 Likväl talar vi vishet bland dem som är fullkomliga: dock inte denna världens vishet, ej heller denna världens furstars *vishet*, som blir tillintetgjord:

7 Utan vi talar Guds vishet i ett mysterium, *ja* den gömda *visheten*, som Gud förordnade dessförinnan världen till vår härlighet:

8 Som ingen av den här världens furstar kände: ty hade de känt *den*, skulle de inte ha korsfäst härlighetens Herre.

9 Utan som det är skrivet, Öga har inte sett, öra har inte heller hört, ej heller har det gått in i människans hjärta, de ting som Gud har utarbetat för dem som älskar honom.

10 Utan Gud har uppenbarat *dem* för oss av sin Ande: ty Anden söker alla ting, ja, Guds djupa ting.

11 Ty vilken man känner en mans ting, förutom mannens ande som är i honom? På samma sätt känner ingen man Guds ting, förutom Guds Ande.

12 Nu har vi fått, inte världens ande, utan den ande som är av Gud; att vi skulle

känna de ting som gratis har givits åt oss av Gud.

13 Vilka ting vi också talar, inte med de ord som mänsklig vishet lär, utan som den Helige Anden lär; jämförande andliga ting med andliga.

14 Men den naturliga människan mottar inte Guds Andes ting: ty de är dårskap för honom: ej heller kan han känna *dem*, ty de uppfattas andligen.

15 Men han som är andlig bedömer alla ting, men han själv blir inte bedömd av någon.

16 Ty vem har känt Herrens sinne, att han må instruera honom? Men vi har Kristi sinne.

Kapitel 3

1 Och jag, bröder, kunde inte tala till er såsom till andliga, utan som till köttsliga, *ja* som till spädbarn i Kristus.

2 Jag har matat er med mjölk, och inte med fast föda: ty än så länge förmådde ni inte *att svälja den*, och ännu nu förmår ni inte.

3 Ty ni är fortfarande köttsliga: ty där *det* bland er *finns* avund, och tävlan, och uppdelningar, är ni *då* inte köttsliga, och vandrar som människor?

4 Ty då en ska säga, Jag är av Paulus; och en annan, Jag *är* av Apollos; är ni inte köttsliga?

5 Vem är då Paulus, och vem *är* Apollos, *om inte* blott tjänare genom vilka ni trodde, såsom Herren gav åt var man?

6 Jag har planterat, Apollos vattnade; men Gud gav tillväxten.

7 Alltså är varken han som planterar eller han som vattnar någonting; utan *endast* Gud som ger tillväxten.

8 Nu är han som planterar och han som vattnar ett: och var man skall få sin egen belöning i enlighet med sitt arbete.

9 Ty vi är arbetare tillsammans med Gud: ni är Guds jordbruk, *ni är* Guds byggnad.

10 Enligt den nåd av Gud som är skänkt

till mig har jag likt en vis byggmästare lagt grunden, och en annan bygger därpå. Men låt var man beakta hur han bygger på den.

11 Ty *en* annan grund kan ingen man lägga än den som är lagd, vilken är Jesus Kristus.

12 Om nu någon man bygger på denna grund *med* guld, silver, ädelstenar, trä, hö, strån;

13 Skall var mans verk bli manifesterat: ty den dagen skall visa det, eftersom det skall uppenbaras i eld; och elden skall pröva var mans verk, av vilken sort det är.

14 Om det verk som någon har byggt därpå består, skall han få belöning.

15 Om någon mans verk blir uppbränt, skall han lida förlust: men han själv skall räddas; men såsom genom eld.

16 Vet ni inte att ni är Guds tempel, och att Guds Ande bor i er?

17 Om någon man förorenar Guds tempel, skall Gud förgöra honom; ty Guds tempel är heligt, vilket är ni.

18 Låt ingen man lura sig själv. Om någon man bland er verkar vara vis i den här världen, låt honom bli en dåre, att han må bli vis.

19 Ty den här världens vishet är dårskap inför Gud. Ty det är skrivet, Han fångar de visa i deras egen slughet.

20 Och åter, Herren känner de visas tankar, att de är fåfängliga.

21 Låt därför ingen man berömma sig i män. Ty alla ting är era;

22 Vare sig Paulus, eller Apollos, eller Kefas, eller världen, eller liv, eller död, eller nuvarande ting, eller kommande ting; allt är ert;

23 Och ni tillhör Kristus; och Kristus tillhör Gud.

Kapitel 4

1 Låt en man betrakta oss på detta sätt, som Kristi tjänare, och *som* förvaltare av Guds mysterier.

2 För övrigt begärs det *ju* av förvaltare, att en man ska befinnas vara trogen.

3 Men för mig är det en väldigt liten sak att jag skulle bli dömd av er, eller av människodom: nej, jag dömer inte mig själv.

4 Ty jag vet inget med mig själv; likväl är jag därmed inte rättfärdiggjord: utan han som dömer mig är Herren.

5 Döm därför inget före tiden, förrän Herren ska komma, som både skall föra till ljuset mörkrets dolda ting, och skall manifestera hjärtats avsikter: och då skall var man få beröm av Gud.

6 Och dessa ting, bröder, har jag i en liknelse överfört på mig själv och *på* Apollos för er skull; att ni skulle lära i oss att inte tänka högre *om män* än det som är skrivet, att ingen av er skulle bli uppblåst mot en annan med anledning av en *man*.

7 Ty vem får dig att skilja dig *från andra*? Och vad har du som du inte har fått? Om du nu har fått *det*, varför berömmar du dig, som om du inte hade fått *det*?

8 Nu är ni mätta, nu är ni rika, ni har regerat som kungar utan oss: och jag önskar till Gud att ni verkligen regerade, att också vi kunde regera med er.

9 Ty jag tror att Gud har ställt fram oss apostlar *som* de lägsta, liksom ämnade åt döden: ty vi är gjorda *till* ett skådespel för världen, och för änglar, och för människor.

10 Vi *är* dårar för Kristi skull, men ni *är* visa i Kristus; vi *är* svaga, men ni *är* starka; ni *är* aktade, men vi *är* föraktade.

11 Ända till denna timme både hungrar vi, och törstar, och är nakna, och är slagna, och har ingen fast boplatz;

12 Och *angående* arbete, arbetande med våra egna händer: varande skymfade, vi välsignar; varande förföljda, vi uthärdar det:

13 Varande smutskastade, vi vädjar: vi har blivit som världens avskum, *som* all smuts ända till denna dag.

14 Jag skriver inte dessa saker för att få er

att skämmas, utan jag varnar *er* som mina älskade söner.

15 Ty fastän ni må ha tiotusen lärare i Kristus, *har ni* ändå inte många fäder: ty i Kristus Jesus har jag fött er genom evangeliet.

16 Därför ber jag er, var ni mina efterföljare.

17 På grund av detta har jag sänt Timoteus till er, som är min älskade son, och pålitlig i Herren, som skall påminna er om mina vägar som är i Kristus, såsom jag lär överallt i varje församling.

18 Nu är somliga uppblåsta, som om jag inte skulle komma till er.

19 Men jag ska snart komma till er, om Herren ska vilja, och kommer lära känna, inte talet hos dem som är uppblåsta, utan kraften.

20 Ty Guds rike *är* inte i ord, utan i kraft.

21 Vad vill ni? Ska jag komma till er med en käpp, eller i kärlek, och *i* saktmodets ande?

Kapitel 5

1 Det rapporteras allmänt *att det finns* otukt ibland er, och sådan otukt som inte ens nämns bland Hedningarna, att någon skulle ha sin fars hustru.

2 Och ni är uppblåsta, och har inte istället sörjt, att han som har gjort detta verk skulle ha uteslutits från er krets.

3 Ty jag, såsom frånvarande till kroppen, men närvarande i ande, har sannerligen redan dömt, såsom jag var närvarande, *angående* honom som har gjort denna handling på detta sätt,

4 I vår Herres Jesu Kristi namn, när ni församlas, och min ande, med vår Herres Jesu Kristi kraft,

5 Att utelämna en sådan åt Satan till köttets fördärv, att anden må bli räddad på Herren Jesu dag.

6 Ert stoltserande *är* inte gott. Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen?

7 Rensa därför ut den gamla surdegen, att

ni må vara en ny deg, eftersom ni *ju* är osyrade. Ty ja vårt påskalamm Kristus är offrat för oss:

8 Låt oss alltså hålla högtiden, inte med gammal surdeg, inte heller med elakhetens och onskans surdeg; utan med uppriktighetens och sanningens osyrade *bröd*.

9 Jag skrev till er i ett brev att inte ha samröre med otuktiga:

10 Dock *menade jag* inte med alla denna världens otuktiga utan undantag, eller med de penninglystna, eller utpressare, eller med avgudadyrkare; ty då måste ni lämna *den här* världen.

11 Utan nu har jag skrivit till er att inte ha samröre, om någon som kallas en broder ska vara en otuktig, eller penninglysten, eller en avgudadyrkare, eller en smädare, eller en drinkare, eller en utpressare; nej, ät inte med sådana.

12 Ty vad tillkommer det mig att också döma dem som är utanför? Dömer ni inte dem som är innanför?

13 *Nej*, utan dem som är utanför dömer Gud. Uteslut alltså denne ondskefulle person från er.

Kapitel 6

1 Vågar någon av er, havande en sak mot en annan, gå till doms inför de orättfärdiga, och inte inför de heliga?

2 Vet ni inte att de heliga skall döma världen? Och om världen skall dömas av er, är ni *då* oförmögna att döma *i* de minsta saker?

3 Vet ni inte att vi skall döma änglar? Hur mycket mer *då* saker som gäller detta liv?

4 Om ni då ska ha rättssaker om ting som hör till detta liv, sätt dem att döma som är ringa aktade i församlingen.

5 Jag talar till er skam. Är det så, att det inte finns en *enda* vis man bland er? Inte en enda som skall förmå att döma mellan sina bröder?

6 Utan broder går till doms med broder,

och detta inför de otroende.

7 Alltså finns det nu *något som är* fullständigt fel bland er, eftersom ni går till doms med varandra. Varför lider ni inte istället orätt? Varför *finner* ni er inte hellre *i* att bli svindlade?

8 Nej, ni gör orätt, och svindlar, och det *mot era* bröder.

9 Vet ni inte att de orättfärdiga inte skall ärva Guds rike? Bli inte lurade: varken otuktiga, eller avgudadyrkare, eller äktenskapsbrytare, eller feminina *män*, eller homosexuella,

10 Eller tjuvar, eller penninglystna, eller drinkare, eller smädare, eller utpressare, skall ärva Guds rike.

11 Och sådana var somliga av er: men ni är tvättade, men ni är heliggjorda, men ni är rättfärdiggjorda i Herren Jesu namn, och av vår Guds Ande.

12 Alla ting är tillåtna för mig, men alla ting är inte lämpliga: alla ting är tillåtna för mig, men jag skall inte hamna under makten av något.

13 Mat *är* för magen, och magen *är* för mat: men Gud skall förstöra både den och dem. Kroppen är nu inte *till* för otukt, utan för Herren; och Herren för kroppen.

14 Och Gud har både uppväckt Herren, och kommer också att uppväcka oss av sin egen kraft.

15 Vet ni inte att era kroppar är Kristi kroppsdelar? Ska jag då ta Kristi kroppsdelar, och göra *dem till* en horas kroppsdelar? Gud förbjude.

16 Vad? Vet ni inte att han som förenar sig med en hora är en kropp *med henne*? Ty två, säger han, skall vara ett kött.

17 Men han som är förenad med Herren är en ande *med honom*.

18 Fly otukt. Var synd som en man må göra är utanför kroppen; men han som begår otukt syndar mot sin egen kropp.

19 Vad? Vet ni inte att er kropp är den Helige Andens tempel, *vilken är* i er, vilken ni har av Gud, och *att* ni inte är era egna?

20 Ty ni är köpta med ett pris: ära därför Gud i er kropp, och i er ande, vilka tillhör Gud.

Kapitel 7

1 Nu angående de ting om vilka ni skrev till mig: *Det är* gott för en man att inte röra en kvinna.

2 Likväl, *för att undvika* otukt, låt var man ha sin egen hustru, och låt var kvinna ha sin egen make.

3 Låt maken visa godhet mot hustrun *som han* bör: och likaså också hustrun mot maken.

4 Hustrun råder inte över sin egen kropp, utan *det gör* maken: och likaså råder också inte maken över sin egen kropp, utan *det gör* hustrun.

5 Dra er inte undan från varandra, förutom *det må ske* med samtycke för en tid, att ni må ägna er åt fasta och bön; och *sedan* komma tillsammans igen, att inte Satan ska fresta er genom er oförmåga till avhållsamhet.

6 Men detta talar jag som tillåtelse, *och* inte som bud.

7 Ty jag önskar att alla människor vore såsom jag själv. Men var man har sin särskilda gåva av Gud, *den* ene så, en annan så.

8 Därför säger jag till de ogifta och *till* änkorna, Det är gott för dem om de ska förbli såsom jag *är*.

9 Men om de inte kan tygla sig, låt dem gifta sig: ty det är bättre att gifta sig än att brinna av *begär*.

10 Och för de gifta befäller jag, *ändå* inte jag, utan Herren, Låt inte hustrun separera från *sin* make:

11 Men om hon *ändå* skulle separera, låt henne *då* förbli ogift, eller *låt henne* försonas med *sin* make: och låt inte maken förskjuta *sin* hustru.

12 Men till de övriga säger jag, inte Herren: Om någon broder har en hustru som inte tror, och hon är villig att bo med

honom, låt honom *då* inte överge henne.
13 Och den kvinna som har en make som inte tror, och om han är villig att bo med henne, låt henne inte överge honom.
14 Ty den otroende maken är heliggjord genom hustrun, och den otroende hustrun är heliggjord genom maken: annars vore era barn orena; men nu är de heliga.
15 Men om den otroende ger sig av, låt honom separera. En broder eller en syster är inte slavbunden i sådana *fall*: utan Gud har kallat oss till frid.
16 Ty vad vet du, O hustru, om du skall rädda *din* make? Eller hur vet du, O man, om du skall rädda *din* hustru?
17 Men såsom Gud har fördelat åt var man, såsom Herren har kallat var och en, låt honom så vandra. Och så föreskriver jag i alla församlingar.
18 Är någon man kallad som omskuren? Låt honom inte bli oomskuren. Är någon kallad i oomskurenhet? Låt honom inte omskära sig.
19 Omskärelse är ingenting, och oomskurenhet är ingenting, utan bevarandet av Guds befallningar.
20 Låt var man förbli i samma kallelse som han blev kallad i.
21 Är du kallad *varande* en tjänare? Bekymra dig in för det: men om du kan bli fri, använd *då* hellre *den möjligheten*.
22 Ty han som är kallad i Herren *varande* en tjänare, är Herrens fria man: likaså också han som är kallad *varande* fri, *han* är Kristi tjänare.
23 Ni är köpta med ett pris; var ni inte människotjänare.
24 Bröder, låt var man, däri han har blivit kallad, däri förbli med Gud.
25 Nu angående jungfrur har jag inget bud av Herren: ändå ger jag min bedömning, såsom en som har fått barmhärtighet av Herren att vara rättrogen.
26 Jag bedömer det därför vara gott på grund av det nuvarande svåra läget, att *det är* gott för en man att leva så här.

27 Är du bunden vid en hustru? Sök inte att bli lösgjord. Är du lösgjord från en hustru? Sök inte en hustru.
28 Men, och om du skulle gifta dig, har du inte syndat; och om en jungfru ska gifta sig, har hon inte syndat. Dock kommer sådana få bekymmer i köttet: men jag förskonar er.
29 Men det säger jag, bröder, tiden *är* kort: detta återstår, att även de som har hustrur ska leva såsom de inte hade någon;
30 Och de som gråter, som om de inte grät; och de som gläder sig, som om de inte glädde sig; och de som köper, som om de inte ägde;
31 Och de som brukar den här världen, som ej missbrukande *den*: ty den här världens ordning försvinner iväg.
32 Men jag önskar att ni skulle vara utan bekymmer. Han som är ogift är angelägen om de ting som hör till Herren, hur han må behaga Herren:
33 Men han som är gift är angelägen om de ting som tillhör världen, hur han må behaga *sin* hustru.
34 Det är *också* skillnad mellan en hustru och en jungfru. Den ogifta kvinnan är angelägen om Herrens ting, om att hon må vara helig både till kropp och till ande: men hon som är gift är angelägen om världens ting, hur hon må behaga *sin* make.
35 Och detta talar jag till ert eget bästa; inte att jag skulle kasta en snara över er, utan *jag talar* för det som är fint, och att ni må ägna er åt Herren utan distraktion.
36 Men om någon man *nu* tror att han handlar orätt mot sin jungfru, om hon ska vara giftasvuxen, och så har behov *av att gifta sig*, låt honom göra vad han vill, han syndar inte: låt dem gifta sig.
37 Likväl, han som står fast i sitt hjärta, ej havande *någon* nödvändighet, utan har makt *att göra efter* sin egen vilja, och så har beslutat i sitt hjärta, att han skall behålla sin jungfru, *han* gör väl.

38 Alltså, han som ger *henne* till giftermål gör gott; men han som inte ger *henne* till giftermål gör bättre.

39 Hustrun är bunden av lag så länge som hennes make lever; men om hennes make ska ha dött, *då* är hon fri att gifta sig med vem hon önskar; bara *det sker* i Herren.

40 Men hon är lyckligare om hon så ska förbli *ogift*, enligt min bedömning: och jag tror att också jag har Guds Ande.

Kapitel 8

1 Nu angående avgudaoffer, vet vi att vi alla har kunskap. Kunskap blåser upp, men kärlek bygger upp.

2 Och om någon man tror att han vet något, vet han ännu inget som han borde veta.

3 Men om någon älskar Gud, *då* är densamme känd av honom.

4 Alltså, angående ätandet av det som har offrats som offer åt avgudar, vet vi att en avgud inte *är* någonting i världen, och att ingen annan Gud *finns* utom en.

5 Ty fastän det finns det som kallas gudar, vare sig i himlen eller på jorden, (såsom det finns många gudar, och många herrar,)

6 Men för oss *finns det endast* en Gud, Fadern, av vilken alla ting *är*, och vi i honom; och en Herre, Jesus Kristus, genom vilken alla ting *är*, och vi genom honom.

7 Dock *är* inte denna kunskap i var man: ty somliga äter intill denna stund med *dåligt* samvete över avguden såsom *det vore* något som offrades åt en avgud; och *så* blir deras samvete, varande svagt, nedsmutsat.

8 Men mat lovordar oss inte inför Gud: ty varken är vi bättre, om vi ska äta; ej heller är vi sämre, om vi inte ska äta.

9 Men beakta att inte denna din frihet, på något sätt, skulle bli till en stötesten för dem som är svaga.

10 Ty om någon skulle se dig som har

kunskap sitta och äta i avgudatemplet, skall *då* inte hans samvete som är svagt bli stärkt till att äta de ting som är offrade åt avgudar;

11 Och skall den svage brodern fördärvas genom din kunskap, för vilken Kristus dog?

12 Men när ni på detta sätt syndar mot bröderna, och skadar deras svaga samvete, *då* syndar ni mot Kristus.

13 Därför, om min broder stöter sig på mat, ska jag aldrig äta kött så länge världen ska bestå, att min broder inte skulle stöta sig på mig.

Kapitel 9

1 Är inte jag en apostel? Är inte jag fri? Har inte jag sett Jesus Kristus vår Herre? Är inte ni min gärning i Herren?

2 Om jag inte är en apostel för andra, är jag ändå onekligen *det* för er: ty sigillet på mitt apostlaskap är ni i Herren.

3 Mitt svar till dem som rannsakar mig är detta,

4 Har vi inte rätt att äta och att dricka?

5 Har vi inte rätt att ta med en hustru, en syster, såsom andra apostlar, och *som* Herrens bröder, och Kefas?

6 Eller *är det* endast jag och Barnabas, *som* inte har rätt att avstå *från* att arbeta?

7 Vem går någonsin i krig på egen bekostnad? Vem planterar en vingård, och äter inte av dess frukt? Eller vem föder en hjord, och äter inte av hjordens mjölk?

8 Säger jag dessa ting som en människa? Eller säger inte också lagen detsamma?

9 Ty det är skrivet i Mose lag, Du skall inte binda för munnen på oxen som trampar ut säden. Bekymrar sig Gud för oxar?

10 Eller säger han *detta* helt och hållet för vår skull? Utan tvekan är *det* skrivet för vår skull: att han som plogar skulle ploga i hopp; och att han som tröskar i hopp skulle få del av sitt hopp.

11 Om vi har sått andliga ting för er, *är det då* en stor sak om vi skall skörda era köttliga ting?

12 Om andra får del av *denna* rätt från er, *skulle då* inte vi mycket mer? Ändå har vi inte använt denna rätt; utan uthärdar alla ting, att vi inte skulle hindra Kristi evangelium.

13 Vet ni inte att de som tjänar vid heliga ting lever *av det* från templet? Och de som väntar vid altaret får del av altaret?

14 På samma sätt har också Herren förordnat att de som predikar evangeliet skulle leva av evangeliet.

15 Men jag har inte brukat något av dessa ting: ej heller har jag skrivit dessa saker, att så skulle göras för mig: ty *det vore* bättre för mig att dö, än att någon man skulle omintetgöra min berömmelse.

16 Ty fastän jag må predika evangeliet, har jag inget att berömma mig av: ty nödvändighet är lagt på mig; ja, ve vara över mig, om jag inte skulle predika evangeliet!

17 Ty om jag gör det villigt, har jag en belöning: men om ovilligt, är ett förvaltarskap *i evangeliet alltjämt* överlämnat åt mig.

18 Vad är då min belöning? *Sannerligen* den, *att* när jag predikar evangeliet, må jag göra Kristi evangelium gratis, att jag inte missbrukar min rättighet i evangeliet.

19 Ty fastän jag är fri från alla *människor*, har jag ändå gjort mig till allas tjänare, att jag skulle vinna desto fler.

20 Och för Judarna var jag såsom en Jude, att jag skulle vinna Judarna; för dem som är under lag, *var jag* såsom under lag, att jag skulle vinna dem som är under lag;

21 För dem som är utan lag, *var jag* såsom utan lag, (ej varande utan lag mot Gud, utan under Kristi lag,) att jag skulle vinna dem som är utan lag.

22 För de svaga var jag såsom svag, att jag skulle vinna de svaga: jag har blivit allt för alla *människor*, att jag på alla sätt skulle rädda några.

23 Och detta gör jag för evangeliets skull, att jag skulle bli delaktig av det tillsammans med *er*.

24 Vet ni inte att de alla som springer i ett lopp springer, men *att endast* en får priset? Spring så, att ni må vinna *det*.

25 Och var man som eftersträvar att bli mästare är återhållsam i alla ting. Nu *gör de detta* att de må vinna en förgänglig krona; men vi en oförgänglig.

26 Därför springer jag så, inte såsom i osäkerhet; jag kämpar så, inte såsom en som slår *i luften*:

27 Utan jag tyglar min kropp, och tvingar *den* till lydnad: att inte på något vis, när jag har predikat för andra, jag själv skulle bli en förkastad *person*.

Kapitel 10

1 Dessutom, bröder, vill jag inte att ni skulle vara okunniga, om hur alla våra fäder var under molnet, och *hur* alla passerade genom havet;

2 Och *hur* alla blev döpta till Moses i molnet och i havet;

3 Och *hur* alla åt samma andliga mat;

4 Och *hur* alla drack samma andliga dryck: ty de drack av den andliga Klippa som följde dem: och den Klippan var Kristus.

5 Men Gud fann inte välbehag i många av dem: ty de blev nerslagna i ödemarken.

6 Dessa saker var nu exempel *för* oss, till det syftet att vi inte skulle lusta efter onda ting, liksom också de lustade.

7 Var ni inte heller avgudadyrkare, liksom somliga av dem *var*; såsom det är skrivet, Folket satte sig ner för att äta och dricka, och reste sig för att leka.

8 Låt oss inte heller begå otukt, liksom somliga av dem begick *otukt*, och *de* föll 23 000 på en dag.

9 Låt oss inte heller fresta Kristus, liksom också somliga av dem frestade *honom*, och blev förgjorda av ormar.

10 Klaga inte heller, liksom också

somliga av dem klagade, och blev förgjorda av förgöraren.

11 Alla dessa ting hände nu dem för *att vara* exempel: och de är skrivna för vår tillrättavisning, över vilka världens slut har kommit.

12 Låt därför honom som tror att han står beakta att han inte ska falla.

13 Ingen frestelse har kommit över er utom sådana som är gemena för människan: men Gud *är* trogen, som inte kommer tillåta att ni frestas utöver det ni klarar av; utan kommer med frestelsen också *att* bereda en flyktväg, att ni må förmå att bära *den*.

14 Därför, mina kära älskade, fly från avgudadyrkan.

15 Jag talar som till förståndiga män; bedöm ni vad jag säger.

16 Välsignelsens bägare som vi välsignar, är den inte Kristi blods gemenskap? Brödet som vi bryter, är det inte Kristi kropps gemenskap?

17 Ty vi *varande* många är ett bröd, *och* en kropp: ty vi är alla delaktiga av detta enda bröd.

18 Se *på* Israel efter köttet: är inte de som äter av offren delaktiga i altaret?

19 Vad säger jag då? Att avguden är något, eller att det som offras som offer till avgudar är något?

20 *Nej*, utan jag *säger*, att de ting som Hedningarna offrar, *det* offrar de åt demoner, och inte åt Gud: och jag vill inte att ni skulle ha gemenskap med demoner.

21 Ni kan inte dricka Herrens bägare, och demoners bägare: ni kan inte ha del i Herrens bord, och i demoners bord.

22 Provocerar vi Herren till avundsjuka? Är vi starkare än han?

23 Alla ting är tillåtna för mig, men alla ting är inte lämpliga: alla ting är tillåtna för mig, men alla ting bygger inte upp.

24 Låt ingen man söka sitt eget, utan var man en annans *bästa*.

25 Ät vad än som säljs i köttaffären, utan att ställa frågor för samvetets skull:

26 Ty jorden *är* Herrens, och dess fullhet.

27 Om någon otroende bjuder er, och ni blir sinnade att gå; ät *då* vad än som ställs framför dig, utan att ställa frågor för samvetets skull.

28 Men om någon man skulle säga till er, Detta är offrat som offer åt avgudar, ät *då* inte för hans skull som sa det, och för samvetets skull: ty jorden *är* Herrens, och dess fullhet:

29 Samvetet, säger jag, inte ditt eget, utan den andres: ty varför *skall* min frihet dömas *ut* av en annan *mans* samvete?

30 Ty om jag av nåd har del, varför *skall* jag bli svartmålad över det som jag tackar för?

31 Alltså, vare sig ni äter eller dricker, eller vad ni än gör, gör allt till Guds ära.

32 Väck inte anstöt, varken hos Judarna, eller hos Hedningarna, eller hos Guds församling:

33 Liksom också jag behagar alla *människor* i allt, ej sökande min egen vinning, utan de mångas *bästa*, att de må bli räddade.

Kapitel 11

1 Var mina efterföljare, såsom också jag *är* Kristi *efterföljare*.

2 Jag berömmar er nu, bröder, att ni kommer ihåg mig i alla ting, och håller fast föreskrifterna, såsom jag överlämnade *dem* åt er.

3 Men jag vill att ni *skall* veta, att Kristus är var mans huvud; och mannen *är* kvinnans huvud; och Gud *är* Kristi huvud.

4 Var man bedjande eller profeterande, havande *sitt* huvud täckt, vanhedrar sitt huvud.

5 Men var kvinna som ber eller profeterar med ej övertäckt huvud vanhedrar sitt huvud: ty det är detsamma som om hon vore rakad.

6 Ty om kvinnan inte är övertäckt, låt henne *då* också klippas: men om det är en

skam för en kvinna att klippas eller rakas, låt henne vara övertäckt.

7 Ty en man skall sannerligen inte täcka *sitt* huvud, eftersom han är Guds avbild och härlighet: men kvinnan är mannens härlighet.

8 Ty mannen är inte av kvinnan; utan kvinnan *är* av mannen.

9 Ej heller blev mannen skapad för kvinnan; utan kvinnan för mannen.

10 På grund av detta skall kvinnan ha en makt på *sitt* huvud med anledning av änglarna.

11 Likväl är varken mannen utan kvinnan, eller kvinnan utan mannen, i Herren.

12 Ty liksom kvinnan *är* av mannen, så *är* också mannen genom kvinnan; men alltsammans *är* av Gud.

13 Döm i er själva: är det rätt att en kvinna ber till Gud ej övertäckt?

14 Lär inte till och med naturen själv er, att om en man ska ha långt hår, är det en skam för honom?

15 Men om en kvinna ska ha långt hår, är det *till* ära för henne: ty *hennes* hår är givet henne som en slöja.

16 Men om någon man verkar vara stridslysten *angående detta*, så har vi ingen sådan sed, inte heller Guds församlingar.

17 I detta som jag nu lägger fram *för er* berömmar jag *er* inte, att ni församlas, inte till det bättre utan till det sämre.

18 Ty, för det första, när ni samlas i församlingen, hör jag att det finns splittringar bland er; och delvis tror jag det.

19 Ty det måste också finnas villolärer bland er, att de som är erkända må bli manifesterade bland er.

20 När ni alltså samlas på ett ställe, är *det* inte för att äta Herrens måltid.

21 Ty, i ätande, tar var och en av egen måltid innan *andra*: och en är hungrig, och en annan är berusad.

22 Vad? Har ni inte *era* hem att äta och

dricka i? Eller ringaktar ni Guds församling, och får dem att skämmas som inte har? Vad ska jag säga till er? Ska jag berömma er i detta? Jag berömmar *er* inte. 23 Ty jag har mottagit av Herren det som jag också överlämnade åt er, Att Herren Jesus *samma* natt som han blev förrådd tog *ett* bröd:

24 Och efter att han hade tackat, bröt han *det*, och sa, **Tag, ät: detta är min kropp, som är bruten för er: gör detta i hågkomst av mig.**

25 När han hade ätit, *tog han* på samma vis också bägaren, sägande, **Den här bägaren är det nya testamentet i mitt blod: gör detta, så ofta som ni ska dricka *den*, i hågkomst av mig.**

26 Ty så ofta som ni ska äta detta bröd, och ska dricka denna bägare, visar ni Herrens död till dess han ska komma.

27 Därför, vem än som ska äta detta bröd, och dricka *denna* Herrens bägare, oaktsamt, skall vara skyldig till Herrens kropp och blod.

28 Utan låt en man rannsaka sig själv, och låt honom så äta av brödet, och dricka av bägaren.

29 Ty han som äter och dricker oaktsamt, äter och dricker förbannelse över sig, ej urskiljande Herrens kropp.

30 Därför *är* många svaga och sjukliga bland er, och många sover.

31 Ty om vi skulle bedöma oss själva, skulle vi inte bli dömda.

32 Men när vi blir dömda, blir vi tuktade av Herren, att vi inte skulle bli fördömda tillsammans med världen.

33 Alltså, mina bröder, när ni samlas för att äta, vänta på varandra.

34 Och om någon man hungrar, låt honom äta hemma; att ni inte ska församlas till fördömelse. Och det övriga skall jag anvisa om när jag kommer.

Kapitel 12

1 Nu angående andliga *gåvor*, bröder, vill

jag inte att ni *skall* vara okunniga.

2 Ni vet att ni var Hedningar, bortförda till dessa stumma avgudar, såsom ni blev ledda.

3 Därför låter jag er få veta, att ingen man talande av Guds Ande kallar Jesus förbannad: och *att* ingen man kan säga att Jesus är Herren, utom av Helige Anden.

4 Nu finns det olika slags gåvor, men samme Ande.

5 Och det finns olika slags tjänster, men samme Herre.

6 Och det finns olika slags verkningar, men det är samme Gud som verkar allt i alla.

7 Men Andens manifestation är skänkt till nytta åt var man.

8 Ty till en är vishetens ord givet av Anden; till en annan kunskapens ord av samme Ande;

9 Till en annan tro av samme Ande; till en annan helandets gåvor av samme Ande;

10 Till en annan mirakelverk; till en annan profetia; till en annan urskiljning av andar; till en annan *olika* slags tungor; till en annan tolkning av tungor:

11 Men allt detta verkar en och samme Ande, fördelande individuellt åt var man som han vill.

12 Ty såsom kroppen är en, och har många kroppsdelar, och en enda kropp alla kroppsdelar, varande många, är en kropp: så *är* också Kristus.

13 Ty av en Ande är vi alla döpta in till en kropp, vare sig *vi är* Judar eller Hedningar, vare sig *vi är* slavar eller fria; och har alla fått att dricka i en Ande.

14 Ty kroppen är inte en kroppsdel, utan många.

15 Om foten skulle säga, Eftersom jag inte är handen, är jag inte av kroppen; är den *då* därmed inte av kroppen?

16 Och om örat skulle säga, Eftersom jag inte är ögat, är jag inte av kroppen; är det *då* därmed inte av kroppen?

17 Om hela kroppen *vore* ett öga, var *är* hörseln? Om hela *kroppen vore* hörsel,

var *är* luktsinnet?

18 Men nu har Gud insatt kroppsdelarna, var och en av dem i kroppen, såsom det har behagat honom.

19 Och om de alla vore en kroppsdel, var *är då* kroppen?

20 Men nu *är de* många kroppsdelar, men ändå en kropp.

21 Och ögat kan inte säga till handen, Jag har inget behov av dig: återigen ej heller huvudet till fötterna, Jag har inget behov av er.

22 Nej, *utan* mycket mer är de kroppsdelar i kroppen nödvändiga som verkar vara svagare:

23 Och de *kroppsdelar* i kroppen, som vi anser vara mindre hedersamma, dessa klär vi med mycket större heder; och våra ovackra *delar* har mycket större skönhet.

24 Ty våra vackra *delar* har inget behov: men Gud har fogat samman kroppen, havande givit *så* mycket större heder åt de *delar* som kom till korta:

25 Att det inte skulle vara någon splittring i kroppen; utan *att* kroppsdelarna skulle ha samma omsorg om varandra.

26 Och om en kroppsdel lider, lider alla kroppsdelar med den; eller en kroppsdel äras, gläder sig alla kroppsdelar med den.

27 Nu är ni Kristi kropp, och särskilda kroppsdelar.

28 Och Gud har placerat vissa i församlingen, först apostlar, för det andra profeter, för det tredje lärare, efter det mirakel, sedan helandets gåvor, *och att* hjälpa, *och att* organisera, *och* olika tungor.

29 *Är* alla apostlar? *Är* alla profeter? *Är* alla lärare? *Utför* alla mirakel?

30 Har alla helandets gåvor? Talar alla tungor? Tolkar alla?

31 Men sök de bästa gåvorna: och likväl visar jag er en ännu bättre väg.

Kapitel 13

1 Även om jag skulle tala med

människors och änglars tungor, och inte skulle ha kärlek, har jag blivit *som ett* ljudande instrument, eller *som* en klingande cymbal.

2 Och även om jag skulle ha profetisk *gåva*, och skulle förstå alla mysterier, och all kunskap; och även om jag skulle ha all tro, så att jag kunde flytta på berg, och inte skulle ha kärlek, *så* är jag inget.

3 Och även om jag skulle skänka alla mina ägodelar till att föda *de fattiga*, och även om jag skulle utlämna min kropp till att brännas, och inte skulle ha kärlek, *så* hjälper det mig ingenting.

4 Kärlek är tålmodig, *och* är snäll; kärlek avundas inte; kärlek skryter inte, är inte uppblåst,

5 *Den* betar sig inte opassande, söker inte sitt eget, är inte lättprovocerad, tänker inget ont;

6 *Den* gläder sig inte över onda gärningar, utan gläder sig i sanningen;

7 *Den* bär allting, tror allting, hoppas allting, uthärdar allting.

8 Kärlek upphör aldrig: men vare sig *det är* profetior, *så* kommer de upphöra; vare sig *det är* tungor, *så* kommer de upphöra; vare sig *det är* kunskap, *så* kommer den försvinna.

9 Ty vi förstår till en del, och vi profeterar till en del.

10 Men när det som är fullkomligt ska ha kommit, då skall det som är till en del upphöra.

11 När jag var ett barn, talade jag som ett barn, jag förstod som ett barn, jag tänkte som ett barn: men när jag blev en man, lade jag undan barnsliga ting.

12 Ty nu ser vi genom en spegel, förmörkat; men då ansikte mot ansikte: nu vet jag till en del; men då kommer jag känna liksom jag också är känd.

13 Och nu förblir tro, hopp, kärlek, dessa tre; men störst av dessa *är* kärlek.

Kapitel 14

1 Efterfölj kärleken, och eftersträva andliga *gåvor*, men helst att ni må profetera.

2 Ty han som talar en *okänd* tunga talar inte för människor, utan för Gud: ty ingen förstår *honom*; utan han talar mysterier i anden.

3 Men han som profeterar talar åt människor *till* uppbyggelse, och uppmuntran, och tröst.

4 Han som talar en *okänd* tunga bygger upp sig själv; men han som profeterar bygger upp församlingen.

5 Jag önskar att ni alla talade tungor, men hellre att ni skulle profetera: ty han som profeterar *är* större än han som talar tungor, såvida han inte ska tolka, att församlingen kunde få uppbyggelse.

6 Nu, bröder, om jag skulle komma till er talande med tungor, hur kommer jag gynna er, om jag inte ska tala till er antingen av uppenbarelse, eller i kunskap, eller i profeterande, eller i doktrin?

7 Och även livlösa ting, avgivande ljud, vare sig flöjt eller harpa, om de inte ska avge åtskilda ljud, hur skall det *då* bli känt vad som spelas på flöjten eller harpan?

8 Ty om trumpeten ska avge ett otydligt ljud, vem kommer *då* förbereda sig för strid?

9 Så också *med* er, om ni inte med tungan ska uttala lättförståeliga ord, hur skall det *då* bli känt vad som talas? Ty ni kommer *då* tala i luften.

10 Det finns, må det vara, så många olika slags röster i världen, och ingen av dem saknar mening.

11 Om jag nu inte skulle förstå röstens mening, kommer jag vara en barbar för honom som talar, och han som talar *kommer vara* en barbar för mig.

12 Så också *med* er, eftersom ni är ivriga *efter* andliga *gåvor*, sträva *då* efter att ni må överträffa *varandra* till församlingens uppbyggelse.

13 Låt därför honom som talar en *okänd* tunga be om att han må kunna tolka.
14 Ty om jag ska be med en *okänd* tunga, ber min ande, men mitt förstånd blir utan frukt.
15 Hur är det då? Jag ska be med anden, och jag ska också be med förståndet: jag ska sjunga med anden, och jag ska också sjunga med förståndet.
16 Annars, när du ska välsigna med anden, hur skall han som sitter *på* de olärdas plats *kunna* säga Amen över din tacksägelse, ty han förstår *ju* inte vad du säger?
17 Ty du tackar visserligen väl, men den andre blir inte uppbyggd.
18 Jag tackar min Gud, jag talar med tungor mer än ni alla:
19 Men i församlingen vill jag hellre tala fem ord med mitt förstånd, att jag *genom min röst* också skulle lära andra, än tio tusen ord med en *okänd* tunga.
20 Bröder, var inte barn till förståndet: var dock barn i ondska, men var män till förståndet.
21 I lagen är det skrivet, Genom människor av andra tungor och andra läppar kommer jag tala till detta folk; och ändå, trots allt detta, kommer de inte höra mig, säger Herren.
22 Alltså är tungor till ett tecken, inte åt dem som *är* troende, utan till dem som *är* otroende: men profeterande *är* inte för dem som är otroende, utan för dem som *är* troende.
23 Ty om hela församlingen skulle församlas på en plats, och alla ska tala med tungor, och det skulle komma in *några som är* olärda, eller otroende, kommer de *då* inte säga att ni är galna?
24 Men om alla ska profetera, och det ska komma in en som inte tror, eller *en* olärd, blir han överbevisad av alla, *och* han blir dömd av alla:
25 Och så blir hans hjärtas hemligheter manifesterade; och fallande ner på *sitt* ansikte kommer han så tillbe Gud, och

förkunna att Gud sannerligen är i er.
26 Hur är det då, bröder? När ni ska församlas, har var och en av er en psalm, har en doktrin, har en tunga, har en uppenbarelse, har en uttydning. Låt allting ske till uppbyggelse.
27 Om någon talar med en *okänd* tunga, *låt det ske* av två, eller högst *av* tre, och en i taget; och låt en tolka.
28 Men om det inte ska finnas någon tolk, låt honom *då* vara tyst i församlingen; och låt honom tala för sig själv, och till Gud.
29 Låt profeterna tala två eller tre, och låt den andre döma.
30 Om *något* skulle bli uppenbart för en annan som sitter där, låt *då* den förste tala.
31 Ty ni må alla profetera, en i taget, att alla må lära sig, och alla må bli tröstade.
32 Och profeternas andar är underordnade profeterna.
33 Ty Gud är inte *upphovsman* till förvirring, utan till frid, såsom i alla de heligas församlingar.
34 Låt era kvinnor tala i församlingarna: ty det är inte tillåtet för dem att tala; utan *de är befallna* att vara underordnade, såsom också lagen säger.
35 Och om de önskar att få veta något, låt dem fråga sina män hemma: ty det är en skam för kvinnor att tala i församlingen.
36 Vad? Gick Guds ord ut ifrån er? Eller kom det endast till er?
37 Om någon man menar sig vara en profet, eller andlig, låt honom *då* bejaka att de ting som jag skriver till er är Herrens bud.
38 Men om någon man är okunnig, låt honom *då* vara okunnig.
39 Alltså, bröder, sök att profetera, och förbjud inte att tala med tungor.
40 Låt allting ske värdigt och med ordning.

Kapitel 15

1 För övrigt, bröder, förkunnar jag för er

det evangelium som jag predikade för er, vilket ni också har mottagit, och i vilket ni står;

2 Genom vilket ni också blir räddade, om ni håller i minne vad jag predikade för er, såvida ni inte har trott utan nytta.

3 Ty jag överlämnade åt er, först och främst, det som jag också mottog, hur Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna;

4 Och att han blev begravd, och att han uppväcktes igen på tredje dagen i enlighet med skrifterna:

5 Och att han blev sedd av Kefas, sedan av de tolv:

6 Efter det, blev han sedd av mer än femhundra bröder vid samma tillfälle; av vilka de flesta lever kvar intill detta nu, men somliga har somnat in.

7 Därefter, blev han sedd av Jakob; sedan av alla apostlarna.

8 Och sist av alla blev han även sedd av mig, *som var* såsom en som är född för tidigt.

9 Ty jag är den lägsta av apostlarna, som inte är värdig att kallas en apostel, ty jag förföljde Guds församling.

10 Men av Guds nåd är jag vad jag är: och hans nåd som *blev placerad* på mig var inte utan nytta; utan jag arbetade långt mer än dem alla: dock inte jag, utan Guds nåd som var med mig.

11 Alltså, vare sig *det var* jag eller de, predikar vi så, och så trodde ni.

12 Om Kristus nu blir predikad, att han uppväcktes från de döda, hur *kan då* somliga bland er säga att det inte finns någon uppståndelse av de döda?

13 Men om det inte finns någon uppståndelse av de döda, då är Kristus inte uppväckt:

14 Och om Kristus inte är uppväckt, då *är* vår predikan utan nytta, och er tro *är* också utan nytta.

15 Ja, och vi befinns *då vara* falska Guds vittnen; eftersom vi har vittnat om Gud att han uppväckte Kristus: vilken han inte

uppväckte, om det är så att de döda inte uppväcks.

16 Ty om de döda inte uppväcks, då är inte Kristus uppväckt:

17 Och om Kristus inte är uppväckt, *är* er tro meningslös; *och* ni är fortfarande i era synder.

18 *Och* då är också de som är avsomnade i Kristus förlorade.

19 Om vi endast i detta liv har hopp i Kristus, är vi *de* mest ömkansvärda av alla människor.

20 Men nu är Kristus uppväckt från de döda, *och* har blivit förstlingsfrukten av dem som har somnat.

21 Ty eftersom döden *kom* genom *en* människa, *kom* också de dödas uppståndelse genom *en* människa.

22 Ty såsom alla dör i Adam, så skall också alla i Kristus göras levande.

23 Men var och en i sin ordning: Kristus *är* förstlingsfrukten; därefter de som tillhör Kristus vid hans ankomst.

24 Sedan *kommer* slutet, då han ska ha överlämnat riket åt Gud, ja Fadern; då han ska ha slagit ner allt styre och all auktoritet och makt.

25 Ty han måste regera, tills han ska ha lagt alla fiender under hans fötter.

26 Den sista fienden *som* skall förgöras *är* döden.

27 Ty han har lagt alla ting under hans fötter. Men när han säger *att* alla ting är lagda under *honom*, *är det* uppenbart att han är undantagen, som lade alla ting under honom.

28 Och när alla ting ska bli underkuvade honom, då skall också Sonen själv vara underordnad honom som lade alla ting under honom, att Gud ska vara allt i alla.

29 Annars, vad skall de göra som är döpta till det döda, om de döda inte alls uppväcks? Varför blir de då döpta till det döda?

30 Och varför utsätter vi oss varje timme för fara?

31 Jag försäkrar vid er glädje, som jag har

i Kristus Jesus vår Herre, jag dör dagligen.

32 Om jag på människors vis har kämpat mot vilddjuren i Efesus, vilken nytta *är* det för mig, om de döda inte uppväcks? Låt oss äta och dricka; ty imorgon dör vi.

33 Bli inte lurade: dåligt sällskap fördärvar goda seder.

34 Vakna upp till rättfärdighet, och synda inte; ty somliga har inte kunskap om Gud: jag talar *detta* till er skam.

35 Men någon *man* kommer säga, Hur blir de döda uppväckta? Och med vilken kropp framträder de?

36 *Du* dåre, det som du sår får inte liv, om det inte ska dö:

37 Och det som du sår, du sår inte den kropp som kommer bli, utan nakna korn, måhända av vete, eller av något annat *slag*:

38 Men Gud ger det en kropp såsom det har behagat honom, och åt var säd dess egen kropp.

39 Allt kött *är* inte samma kött: utan människors kött *är* av ett *slag*, djurens kött av annat, fiskar av annat, och fåglar av annat.

40 *Det finns* också himmelska kroppar, och jordiska kroppar: men den himmelska härligheten *är* en, och den jordiska härligheten *är* en annan.

41 *Det finns* en härlighet *i* solen, och en annan härlighet *i* månen, och en annan härlighet *i* stjärnorna: ty *en* stjärna skiljer sig från *en annan* stjärna *i* härlighet.

42 Så *är* också de dödas uppståndelse. Det sås *i* förgänglighet; det uppväcks *i* oförgänglighet:

43 Det sås *i* vanära; det uppväcks *i* härlighet: det sås *i* svaghet; det uppväcks *i* kraft:

44 Det sås en naturlig kropp; det uppväcks en andlig kropp. Det finns en naturlig kropp, och det finns en andlig kropp.

45 Och så *är* det skrivet, Den första människan Adam blev en levande själ;

den siste Adam *blev* en livgivande ande.

46 Men, det som *är* andligt *var* inte först, utan det som *är* naturligt; och sedan det som *är* andligt.

47 Den första människan *är* av jorden, jordisk: den andra människan *är* Herren från himlen.

48 Som den jordiska *kroppen är*, sådana *vara* de också som *är* jordiska: och som den himmelska *kroppen är*, sådana *vara* de också som *är* himmelska.

49 Och liksom vi har burit den jordiska profilen, kommer vi också *att* bära den himmelska profilen.

50 Nu säger jag *detta*, bröder, att kött och blod kan inte ärva Guds rike; ej heller ärver förgänglighet oförgänglighet.

51 Se, jag visar er ett mysterium; Vi alla kommer inte sova, men vi kommer alla förändras,

52 I en stund, i ett ögonblick, vid den sista basunen: ty basunen skall ljuda, och de döda skall uppväckas oförgängliga, och vi skall förändras.

53 Ty *detta* förgängliga måste klä på oförgänglighet, och *detta* dödliga *måste* klä sig *i* odödlighet.

54 Så när *detta* förgängliga ska ha klätt på oförgänglighet, och *detta* dödliga ska ha klätt sig *i* odödlighet, då skall det talet uppfyllas som *är* skrivet, Döden *är* uppslukad *i* seger.

55 O död, *var är* ditt sting? O grav, *var är* din seger?

56 Dödens sting *är* synd; och syndens styrka *är* lagen.

57 Men Gud *vare* tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.

58 Därför, mina älskade bröder, *var* fasta, orubbliga, alltid överflödande *i* Herrens verk, då ni vet att ert arbete *i* Herren inte *är* förgäves.

Kapitel 16

1 Nu angående insamlingen för de heliga, såsom jag har föreskrivit för Galatiens

församlingar, gör också ni på samma sätt.
2 Låt var och en av er på första *dagen* i veckan lägga *undan* hos sig i förvar, såsom *Gud* ska ha berikat honom, att det inte ska ske insamlingar då jag kommer.
3 Och när jag ska komma, vilka ni än må tillstyrka med *era* brev, dem kommer jag sända att bära er frikostighet till Jerusalem.
4 Och om det skulle passa att också jag reser, kommer de resa tillsammans med mig.
5 Jag kommer nu komma till er, när jag ska ha rest igenom Makedonien: ty jag passerar genom Makedonien.
6 Och det kanske sker att jag kommer stanna, ja, och övervintra hos er, att ni *sedan* må sända iväg mig på färd vart än jag må fara.
7 Ty jag vill inte träffa er nu på genomresan; utan jag hoppas på att stanna kvar hos er en tid, om Herren må tillåta.
8 Men jag kommer stanna kvar i Efesus till Pingst.
9 Ty en mäktig och effektivt verkande dörr är öppnad för mig, och *det finns* många motståndare.
10 Om nu Timoteus skulle komma, se till så att han må vara hos er utan fruktan: ty han utför Herrens verk, såsom också jag *gör*.
11 Låt därför ingen ringakta honom: utan led honom vidare i frid, att han må komma till mig: ty jag väntar på honom med bröderna.
12 Angående *vår* broder Apollos, önskade jag mycket att han skulle komma till er tillsammans med bröderna: men hans vilja var att inte komma alls just nu; utan han kommer komma när han ska få tillfälle.
13 Vaka ni, stå fasta i tron, var män, var starka.
14 Låt allt hos er ske i kärlek.
15 Jag ber er, bröder, (ni känner Stefanus hus, att det är Akajas förstlingsfrukt, och *att* de har givit sig själva till tjänsten för

de heliga,)

16 Att ni ska foga er för sådana, och för var och en som hjälper *oss*, och arbetar.
17 Jag är glad över Stefanus och Fortunatus och Akaikus ankomst: ty de har tillfört er brist.
18 Ty de har uppfriskat min ande och er värdesätt därför dem som är sådana.
19 Asiens församlingar hälsar er. Akvila och Priskilla hälsar er mycket i Herren, tillsammans med församlingen som är i deras hus.
20 Alla bröderna hälsar er. Hälsa ni varandra med en helig kyss.
21 Denna hälsning av *mig* Paulus med min egen hand.
22 Om någon man inte älskar Herren Jesus Kristus, låt honom vara Anathema Maranatha.
23 Vår Herres Jesu Kristi nåd *vare* med er.
24 Min kärlek *vare* med er alla i Kristus Jesus. Amen.

Skrivet från Filippi genom Stefanus och Fortunatus och Akaikus och Timoteus.